

RENCĒNU ZIŅAS

1999. gada aprīlis – maijs

Nr. 6

Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

PAGASTA PADOMES SĒDĒ

1999. g. 17. martā

Pagasta padomes sēdē nolemts aicināt darbā Rencēnu doktorātā ārstu A. Drikānu, noslēdzot ar viņu darba līgumu un atrunājot visus ar darbu saistītos jautājumus.

Nemot vērā to, ka vēl nav publicēti dati par budžetu detalizēti par katru pagastu, pagasta budžetu izskatīt un pieņemt nākošā sēdē.

Izskatot J. Dreimaņa iesniegumu ar lūgumu ierādīt pagaidu dzīvošanai p/u «Renete» piederošo dzīvokli Nākotnes ielā Līdzēnos sakarā ar to, ka nodegusi J. Dreimanim piederošā Līvānu māja, padome nolēma piešķirt dzīvokli J. Dreimanim un ar p/u «Reneti» noslēgt īres līgumu.

Izskatot iesniegumus par kokmateriālu piešķiršanu pagasta mežos, padome nolēma lēmumu nepieņemt līdz cirsma sagatavošanai un cērtamā apjoma noteikšanai.

Lai pātrinātu pagasta ceļu malu attīrīšanu no aļauguma, padome nolēma iegādāties krūmzāģi no speciālā budžeta līdzekļiem.

Izskatot Valdorfa skolas vadītājas R. Ošas iesniegumu par samaksu bērnu izglītošanai Valdorfa skolā, padome nolēma atteikt finansējumu (mācās 2 pagasta bērni).

Izskatot jautājumu par automašīnas iegādi Rencēnu pagasta padomei sadarbībā ar Valmieras rajona padomi – padome nolēma iesaistīties rajona nolemtajā automašīnu iegādē visiem pagastiem ar noteikumu, ka rajona padome sedz pusi no automašīnas vērtības.

Sakarā ar to, ka nav līdzekļu pagasta budžetā tika nolemts piešķirt pabalstus minimāli. Tika nosaukti visi iesniegumi un konstatēta kopējā summa Ls 610,-.

Nākošo padomes sēdi nolemts sasaukt 1999. gada 14. aprīlī plkst. 14.00

K. Sedvalds

SĀKUSIES PLĀNOŠANA PAGASTĀ

Saskaņā ar 1998. gada 30. oktobra LR «Teritorijas attīstības plānošanas likumu» un MK noteikumiem Nr. 62 «Teritorijas plānošanas noteikumi», ikvienai pašvaldībai jāizstrādā attīstības programma un ģenerālais plāns jeb teritorijas plānojums.

Pamatojoties uz Rencēnu pagasta padomes 1999. gada 27. janvāra lēmumu uzsāka Burtņieku, Matišu, Rencēnu pagastu attīstības programmas izstrādāšanu.

Pagasta attīstības programma ir vispārēja rakstura dokuments, kas izstrādāts uz sistematizētas informācijas pamata un satur pagasta vispārīgus nākotnes metus (vīziju), attīstības mērķus un ir pamats saskaņotai lēmumu pieņemšanai un rīcībai.

Programmas mērķis ir veicināt pagasta teritorijā daudzveidīgu, līdzsvarotu un ilgtspējīgu ekonomisko attīstību, lai vairotu iedzīvotāju labklājību, nodrošinot esošo resursu saprātīgu izlietošanu, vides kvalitātes saglabāšanu un uzlabošanu.

Attīstības programmas izstrādē, veidojot atsevišķas darba grupas, tiks iesaistīti pagastā esošie speciālisti, uzņēmēji, nevalstisko organizāciju pārstāvji, visi iedzīvotāji un interešu grupas. Jo plašāk būs pārstāvēti dažādi viedokļi, jo attīstības programma būs dzīvotspējīgāka un atbilstīga vietējai situācijai.

Plānam jāveicina pašvaldības politiskās un izpildvaras sadarbība ar pagasta uzņēmējiem, nevalstiskajām organizācijām, iedzīvotāju apvienībām un atsevišķiem cilvēkiem kā arī pašvaldības sadarbība ar kaimiņu pašvaldībām.

Programmas izstrādes posmi

1) **esošās situācijas apraksts un analīze** – pirmā posma rezultātā būs noskaidrots, ar kādām pagasta dzīves situācijām iedzīvotāji ir neapmierināti un kādā virzībā viņi vēlētos perspektīvā tās izmainīt – izveidota nākotnes vizija kādam pagastam jāizskatās pēc 10 gadiem,

2) **problēmu izdalīšana** – programmas izstrādes otrajā posmā jānoformulē pagasta pamatproblēmas un galvenie jautājumi,

3) **rīcības plāna izstrādāšana** – trešais posms sāksies ar reālu projektu apzināšanu.

Lai dotu novērtējumu pagasta attīstības līmenim, svarīgi ir iegūt gan objektīva (piem. statistikas dati), gan arī subjektīva rakstura informāciju, ko dod iedzīvotāju aptaujas. Tāpēc programmas izstrādes sākumposmā tiks veikta tā sauktā SVID analīze – apkopotas iedzīvotāju domas, kādas no vienas puses ir pagasta attīstības priekšrocības jeb stiprās puses, bet no otras puses – kādas ir pagasta «vājās» vietas jeb attīstību kavējoši trūkumi un savukārt attīstību veicinošie un bremsējošie faktori. Anketa ir domāta visiem, kas ieinteresēti un kas vēlas izteikt savas domas par pagastu. Atbildot varat izvēlēties to problēmu loku, kas jūs skar visvairāk. Anketa ir anonīma un to var saņemt pagasta padomē.

Pēc programmas pirmās redakcijas izstrādāšanas (1999. gada 1. jūlijā) tā tiks nodota sabiedriskajai apspriešanai, kuras laikā iedzīvotāji varēs izteikt savus priekšlikumus un labojumus.

K. Sedvalds

LOPKOPĪBA

Katrs pavasaris mūsu dzīvē ienāk ar dalītām jūtām, ar prieku par dabas atmodu un ar rūpēm par zemi. Lai cik grūti mums katram klātos, es nešaubos, ka atkal arsim un sēsim. Liekas, ka daudzi no mums neko daudz vairs necer uz valdības atbalstu. Esam jau pieraduši, ka tās lēmumi ir pretrunīgi, ātri mainās, ir nepastāvīgi ne tikai tautsaimnieciskos jautājumos, bet arī politiskos. Žurnālisti un atsevišķi politiķi īpaši spriedzē mūs turēja gaidot 16. martu, bet nekā īpaša taču nebija. Tauta klusēdama godināja tos, kuri šo godu bija pelnījuši un, droši vien, to darīs arī nākamajos gados, neatkarīgi no tā, ko par to domā Saeimas valdošo partiju politiķi, Ministru prezidents un, diemžēl arī valsts prezidents.

25. marts – mūsu tautas sāpju un ciešanu diena. Tā turēs mūs atceres un pārdzīvojumu varā vienmēr un, sevišķi, šogad, kamēr Rīgā pie Brīvības pieminekļa no Tautas vainaga klāsies un stāvēs ziedu ceļš. 28. martā biju aculieciniece tam, kā ziedi tika likti pāri tramvaja sliekšņiem un dažu minūšu laikā ziedu ceļš jau ievijās Kaļķu ielas virzienā. Cilvēki nāca un nāca ar pavisam neciliem pirmajiem pavasara ziediem un, kā jau Pūpolsvētdienā, ar pūpolu un kadiķu buķetēm. Viena lieta, Tautas vainagu redzēt televizora ekrānā, un pavisam citas sajūtas – ziedus un cilvēkus redzēt vaigā. Nekādus svētkus vai atceres dienas tautai neviens nevar ne aizliegt, ne uzspiest. Varbūt, dažkārt, uz ārpusi izrādām ne to, ko patiesībā jūtam. Kurā latviešu ģimenē tad netika svinēti Ziemassvētki, Lieldienas, Vasarsvētki vai Jāņi? Gribētos, lai šīs Lieldienas katrā ģimenē atnāk ar prieku un ticību labajam! 8. Martu gan vairs nesvinam (manuprāt – veltīgi). 9. maijā ir Mātes diena. Protams, tas ir skaisti – godināt māti ģimenē, un plašākā nozīmē – parādīt godu Mātei Latvijai. Atceros pirmos Mātes dienas svētkus Līdzēnos, kurus kafejnīcā «Lāse» organizēja bibliotekāre Lūcija Sippo. Manuprāt, tie bija dziļi, emocionāli un patikami brīži daudzām Līdzēnu ģimenēm, vecmāmiņām, māmiņām, bērniem. Bet nu jau vairākus gadus – nekā, kaut arī «Lāses» īpašnieki kultūras pasākumiem telpas neliedz. Ceru, ka ģimenēs Mātes dienu svin. Gan jau arī Jāņos līgos Rencēnos un Līdzēnos, tāpat kā visā Latvijā. Šo svētku organizēšanā un svinēšanā mums ir gan pieredze, gan prakse. Pateicoties tādām enerģiskiem cilvēkiem kā Lūcijai Sippo un Irēnai Garais ar savu «ROTU», pēdējos gados Līdzēnos ir bijuši isti Ligo svētki, un kur tad vēl Jāņu ieligošana

dažādās pagasta vietās, zemnieku sētās! Manuprāt, katru nozīmīgu notikumu mūsu pagasta dzīvē, svētkus, atceres vai piemiņas dienas mēs paši varam padarīt par kaut ko lielu, emocionālu skaistu, svētu lietu, kas mūs vieno, saliedē un satur kopā bet, ar savu nostāju, attieksmi varam arī tos padarīt nenozīmīgus, neievērojamus, it kā kaut ko starp citu ar domu – kalendārā jau attiecīgs datums atzīmēts un, kas grib, lai svin. Es negribu nevienam aizvainot, jo zinu, ka mūsu pagastā ir daudzas skaistas, ilggadējas svētku tradīcijas, vien tās jākopj un jāpilnveido. Mums ir apbrīnojami cilvēki, kuri nežēlo savu brīvo laiku apzinot un saglabājot tautas kultūras bagātības dziesmā un dejā. Ar to gribu teikt, ka mūsu pagasta ļaudis ir izturīgi un strādīgi jebkuros apstākļos. Man žēl, ka nenofotografēju un neieliku avīzītē Jura Liepiņa kartupeļu lauku pagājušajā vasarā. Tik labi sastrādātu augsni, taisnas vagas un tīru lauku visas vasaras garumā, dzīvē redzēju pirmo reizi. Braucot uz Piķu fermu, katru dienu apbrīnoju Liepiņu ģimenes darbu, un, par rezultātu – lielisko kartupeļu ražu visi lasījām laikrakstā «Liesma». Ir izveidojušās daudzas labas zemnieku saimniecības, kurās ieejot, jāizsaka atzinība par padarīto. Te es domāju arī lopkopību, tos ganāmpulkus, kuru saimnieki ved ciltisdarbu, tā nemitīgi rūpējoties par šķirnes izkopšanu un produktivitātes paaugstināšanu. Vai tad tas nav saņiegums, ja šādos ganāmpulkos pašu audzētās pirmpienes izdod 4000 – 5000 un vairāk kg piena ar tauku saturu virs 4,5% un olbaltumu – 3,70 – 3,80? Agrāk tā nav bijis.

Šogad valsts subsidiju Nolikums paredz, ka par govju ganāmpulka atjaunošanu 30% apmērā par katru pašu audzētu pirmpieni var saņemt Ls 70,00. Valsts daļēji subsidē bulļu bioproduktu, palīdzot govju mākslīgās apseklšanas darbā. Agrinās pārbaudes bulļu meitām, pēc 1. laktācijas noslēgšanas, tiek samaksāti Ls 30,00. Tīršķirnes ganāmpulkos, izturot visas ciltisdarba prasības, paredzēts maksāt arī par bulļu mātēm pēc to kategorijām. Iespējas ir, bet tas prasa rūpīgu un pārdomātu darbu gan no saimnieku, gan zootehniķu – lopkopības pārraugu puses. Kopīgi daudz varam darīt arī piena kvalitātes jautājumos, bet tā ir ļoti plaša tēma. Katrs kārtīgs saimnieks grib zināt, un ciltisdarba piena kontroles analīzes dod šādu iespēju, cik un kādu pienu dod katra gov. Kāds ir ne tikai %, olbaltuma %, somatisko šūnu skaits, bet arī laktozes un piena sausasnas daudzums, kas zināmā mērā norāda uz govju vielu maiņas procesu organismā. Selekcija, turēšanas apstākļi, pilnvērtīga, sabalansēta

ēdināšana un darbs mums dod gandarījumu, gribētu teikt – atalgo, bet tā nebūtu gluži taisnība, jo lopkopības produkcijas iepirkuma cenas ir nepamatoti zemas. Un, tomēr, laukos jānodarbojas ar lopkopību, jo tie ir pastāvīgi ienākumi divreiz mēnesī. Audzēsim vairāk telītes. Pēdējos gados tās varēja veiksmīgi pārdot, bija pieprasījums. Par grūsnām telēm, neskaitot pārdošanas cenu, saimnieks saņēma arī Ls 150,00 lielu subsidiju piemaksu. Pirmpienēm praktiski nav problēmu ar somatiskajām šūnām, protams, ja ievēro zooveterinārās prasības. No pieredzes varu teikt, ka, ja govjs sāk slimot ar tesmens iekaisumiem, sevis nomierināšanai, vienu reizi var mēģināt gotiņu ārstēt, ja neizdodas, govjs jālikvidē, jo tesmens iekaisumu ārstēšana ir ne tikai ilgstošs un dārgs process, bet laktācijā zūd arī govju produktivitāte un nav garantijas, ka pēc kāda laika iekaisums neatkārtosies.

Ir iespēja (jau vairākus gadus) LB šķirnes liela auguma govīs sēklot ar gaļas (piem. Herefordas) šķirnes bulļiem. Iegūtie krustojumi ir ātraudzīgi un tos nobarojot, pie realizācijas iespējams saņemt valsts subsidijas.

Nevajadzētu gan masveidā brūnās govīs sēklot ar melnraibiem bulļiem, jo iegūtā melnā telīte gan var būt visādi laba govjs, bet tālāka ganāmpulka veidošana sagādās daudz neparedzētu problēmu. Melnraibās šķirnes telītes, iepriekš piesakot, var nopirkt. Šīs šķirnes govīs parasti ir lielākas augumā, dod vairāk piena kā LB, bet, gandrīz, vienmēr pienam ir zemāks tauku un olbaltuma saturs. Manuprāt, melnraibās šķirnes govīs var turēt saimniecībā, kurās ir labi turēšanas un ēdināšanas apstākļi un kur LB šķirnes govju izslaukums ir vismaz 4500 kg piena. Lopkopība ir ļoti «smalka» un grūta nozare, kura prasa ne tikai strādīgus, gudrus, bet arī precīzus darītājus. Ir saņemtas jaunās govju un teļu krotālijas, esam uzsākuši ganāmpulku apzīmēšanu. Tas ir ļoti darbietilpīgs process. Aicinu visus govju īpašniekus interesēties pie saviem zootehniķiem par ātrāku krotāliju ielikšanu, sevišķi tām saimniecībām, kurās ved ciltisdarbu un kurām būs vai ir iespēja saņemt valsts subsidijas.

Nu jau jāsāk skaitīt dienas līdz ganību perioda uzsākšanai. Pagājušajā gada LKS «Zemīte» Piķu fermā govīs ganībās izlaidām 1. maija pēcpusdienā ne jau tāpēc, ka trūktu barība. Un visādā ziņā bijām ieguvēji. Patī labākā 1. ganu diena – Ūdensvira zīmē.

Lai mums visiem veiksmē un prieks gan darbus darot, gan svētkus svinot!

Anna Āboliņa

Top Ziemeļvidzemes reģionālā atkritumu glabātava

Katrs esam atkritumu ražotājs

Valmieras, Valkas, Cēsu un Limbažu rajonu pašvaldības uzsākušas kopīgu darbu, lai izveidotu Ziemeļvidzemes reģionālo atkritumu glabātavu. Vel tiek lemts, kur tā atradīsies, speciālisti veic piedāvāto ierīkošanas vietu izpēti, rēķina izmaksas.

Ikdienā ne reizi vien no iedzīvotājiem dzirdēts – mums atkritumu nav, un izgāztuve nav vajadzīga. Paši visu nederīgo sadedzinām, kompostējam vai izbarojam lopiem. Bet kas tad ir atkritumi? Kā teikts likumā «Par sadzīves atkritumiem», tie ir cietas, šķīdīgas vai gāzveida vielas un izstrādājumi, kas attiecīgajā tehnoloģiskajā, saimnieciskajā vai fizioloģiskajā procesā ir liekas un tiek no tā izņemtas. Vienkāršāk sakot, tas, ko mēs kā lieku vai nevajadzīgu izmetam. Bet par atkritumu radītāju tiek uzskatīta katra fiziska vai juridiska persona, kuras darbības rezultātā tiek radīti atkritumi. Tā kā nezina vai, kāds no mums var apgalvot, ka viņam jau nu gan nekā lieka, ārā svecēšana nav.

Pēc klasifikācijas ir deviņu veidu atkritumi – mājsaimniecības, bistamie, cietie sadzīves, organizāciju, biroju un tirdzniecības, lielzīmēra sadzīves, veselības aprūpes vai medicīniskās izcelsmes, neitrālie jeb inertie, organiskie un speciālie. Katram no tiem ir citāda ietekme uz

vidi un cilvēku veselību, izcelsme un apsaimniekošana.

Kā liecina aprēķini un iedzīvotāju saražoto atkritumu analīze, 36 procentus no kopējā daudzuma sastāda pārtikas atkritumi, bet 18 – dārza atkritumi. Tos patiešām nav nepieciešams vest uz izgāztuvi, bet visracionālāk ir kompostēt katram pašam un pēc tam izmantot kā mēslojumu dārzam. Ja tā rīkosimies, būs mazāk uz izgāztuvi vedamā, un mazāka būs maksa par sadzīves atkritumu savākšanu.

Tā kā pēdējos gados Latvijā vairs otrreizējai pārstrādei netiek pieņemts stikls un papīrs, daudzām problēmām sagādā šo izstrādājumu uzkrājumi. No kopējā atkritumu daudzuma tie sastāda astoņus un 14 procentus. Atliek cerēt, ka nākotnē papīrs un stikls tiks novērtēti kā izejvielas, un to vieta nebūs izgāztuvē.

Katram iedzīvotājam savu reizi nākas izmest arī vecas mēbeles, elektronikas preces, sadzīves priekšmetus. Tie ir lielzīmēra sadzīves atkritumi, kurus lielā izmēra dēļ nevar uzglabāt un novietot konteineros vai atkritumu maisos. Šiem atkritumiem paredzēta atsevišķa savākšana. Iedzīvotāji tiks informēti, kad tas notiks. Būs iespējams, vajadzības gadījumā pieteikt to savākšanu.

Vairākkārt masu saziņas līdzekļos izskanējis uztraukums par bistamajiem atkritumiem, kuri nav laikus savākti vai tiek glabāti nepiemērotās vietās. Bistamie atkritumi ir saimnieciskās vai citas darbības rezultātā radušies atlikumi un blakus produkti, kuri var izraisīt piesārņojumu un negatīvi ietekmēt vidi vai cilvēku veselību un ir eksplozīvi, korodējoši, ārkārtīgi reaģētspējīgi, toksiski, kancerogēni vai mutagēni. Par to, lai šie atkritumi nenodarītu ļaunumu, atbildīgi ir ražotāji. Lielākoties viņi godprātīgi izturas pret savu darbu un ievēro noteikumus, kuros reglamentēta darbība ar kaitīgām vielām.

Pagājušā gada nogalē tika pieņemts likums «Par sadzīves atkritumiem». Tajā ir noteikts, ka vietējām pašvaldībām savā teritorijā jāpieņem saistošie noteikumi par sadzīves atkritumu apsaimniekošanas kārtību. Katrā konkrētā pagastā vai pilsētā tie būs atšķirīgi, ņemot vērā teritorijas īpatnības. Noteikumos, par to neievērošanu, ir paredzētas arī soda sankcijas. Līdz šim tikai dažas novada pašvaldības šos noteikumus ir apstiprinājušas, kaut visām ir izsniegti sagatavoti paraugi.

Sarmīte Feldmane

Katram pieejams pakalpojums

Limbažu, Valkas, Cēsu un Valmieras rajonu pašvaldības ir izveidojušas SIA «Ziemeļvidzemes sadzīves atkritumu apsaimniekošanas organizācija». Tajā iestājušās 79 vietējās pašvaldības. SIA organizēs un nodrošinās sadzīves atkritumu savākšanu, aizvešanu un glabāšanu. Projekta īstenošanai 40 procentus izdevumu segšanai tiek piešķirtas valsts investīcijas, 20 – ārvalstu dāvinājumi, 10 – vietējās pašvaldības, 30 – kredītlīdzekļi. Pavasarī SIA saņems četras jaunas atkritumu aizvešanas mašīnas «Volvo» un tām atbilstošu konteineru parku. Pagastos nomainīs vecos konteinerus. Sākumā aizvešanai tiks piedāvāti 240 un 660 litru tilpuma konteineri. Šopavasar SIA sāks slēgt līgumus ar iedzīvotājiem un juridiskām personām par atkritumu izvietošanu. Tad katrs pakalpojuma saņēmējs varēs izvēlēties gan savam saražoto atkritumu daudzumam atbilstošu konteineru tilpumu, gan vienoties par izvietošanas biežumu. No tā būs atkarīga pakalpojuma maksa.

Cik maksāsīm?

Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas viens no galvenajiem principiem – katrs maksā par sevis radīto piesārņojumu. Pēc vairākkārtējām diskusijām un aprēķiniem SIA valde apstiprinājusi sadzīves atkritumu savākšanas un noglabāšanas tarifus. Pēc patreizējām aprēķiniem par vienu kubikmetru (1000 litru) atkritumu savākšanu un noglabāšanu būs jāmaksā Ls 5,60. Tātad maksa būs atkarīga no saražoto atkritumu daudzuma. Ja 240 litru konteiners tiks izvests sešas reizes gadā, nāksies maksāt Ls 8, ja katru mēnesi – Ls 16. Katra konteineru izvietošana maksā Ls 1,34. 660 litru konteineru izvietošana maksā – Ls 3,70. Šie lielie konteineri tiks uzstādīti pie daudzdzīvokļu namiem, sabiedriskām vietām un apdzīvotu vietu centros. Katru konteineru vajadzētu izvest vismaz reizi mēnesī, lai ievērotu sanitārās prasības.

Katram pilsētniekam, kurš dzīvo daudzdzīvokļu mājā, par atkritumu izvietošanu mēnesī būs jāmaksā Ls 0,47. Pilsētnieki, kuri dzīvo ģimenes mājās, varēs izvēlēties, vai izmantot atsevišķu konteineru, vai arī kopēju ar vairākiem kaimiņiem.

Lauciniekiem, kuri dzīvo daudzdzīvokļu namos par atkritumu izvietošanu būs jāmaksā apmēram Ls 0,40 mēnesī. Maksa būs atkarīga no konteineru daudzuma pagastā un atkritumu uzvešanas biežuma. Jo vairāk atkritumu iedzīvotāji sadedzinās un saliks kompostos, jo mazāk to tiks sabērti konteineros.

No saņemtas samaksas apmēram 47 procenti tiks izlietoti transporta un konteinersaimniecības uzturēšanai, 35 – atkritumu glabātavas uzturēšanai, bet 18 – tālākai attīstībai. Darba gaitā atkritumu konteineru parks tiks paplašināts. Nākotnē tiks ieviesta dalītā atkritumu vākšana. Būs speciālie konteineru zaļajiem atkritumiem, būvniecības un cita veida atkritumiem.

Jau šomēnes visos pagastos un pilsētās apskatīšanai tiks izlikti 240 litru atkritumu savākšanas konteineri. Iedzīvotāji varēs novērtēt to dizainu un praktisko pielietojumu. Pašvaldībās ikvienam būs iespējams iepazīties gan ar atkritumu savākšanas un izvietošanas tarifiem, gan līgumu paraugiem.

Vidi aizstāv likumi

Katrs cilvēka pienākums ir saudzēt apkārtni, to nepiesārņojot. Nākamajām paaudzēm mantojumā nedrīkst atstāt tikai nostāstus par skaistām, tīrām ielejām, dzidriem strautiem. Arī viņiem tie jāredz savām acīm. Diemžēl ne viens vien to bieži aizmirst. Aizmārsam var vien atgādināt, ka likumos «Par sadzīves atkritumiem», «Par dabas resursu nodokli», «Par vides aizsardzību», «Par pašvaldībām», kā arī vairākos normatīvajos aktos ir skaidri noteikti katrā iedzīvotāja, katras juridiskās personas pienākumi un atbildība. Ar tiem var iepazīties katrā pašvaldībā. Ar nezināšanu aizbildināties nevar. Var tikai piebilst, ka ikviens pilsētas vai pagasta iedzīvotāja pienākums ir iekļauties pilsētas vai pagasta kopējā atkritumu savākšanas sistēmā, savākt, ja nepieciešams, arī sašķirot savus saražotos atkritumus un nogādāt tos norādītās vietās.

1 m³ savākšanas, transportēšanas un noglabāšanas tarifs

iedzīvotājiem

savākšana – transportēšana	Ls 2,66
noglabāšana	Ls 2,00
Kopā ražošanas un pārvaldes	Ls 4,66
Attīstības izmaksas	Ls 0,94
Kopā 1 m³ tarifs	Ls 5,6

240 l konteineri

savākšana	
2x mēnesi	Ls 2,68 mēnesi 32,16 gadā
1x mēnesi	Ls 1,34 mēnesi 16,08 gadā
6x gadā	Ls 2,02 ceturksni 8,06 gadā
par reizi	Ls 1,34

660 l konteineri

savākšana	
par reizi	Ls 3,7
1x nedēļā	Ls 14,8 mēnesi 177,6 gadā
2x nedēļā	Ls 29,6 mēnesi 355,2 gadā

juridiskām organizācijām

12% + par atkritumu blīvumu un specifiku

1m³ 6,27 + PVN=7,4 Ls

240 l konteineri

savākšana	
par reizi	Ls 1,78 PVN+
2x mēnesi	Ls 42,72 gadā
1x mēnesi	Ls 21,36 gadā
6x gada	Ls 10,68 gadā

660 l konteineri

savākšana	
par reizi	Ls 4,88 PVN+
1x nedēļā 52	Ls 253,97 PVN+ gadā
2x nedēļā 104	Ls 507,94 PVN+ gadā

IZGLĪTĪBA

Daži mīti un veci stereotipi par mūsu skolu

Sabiedrībā izskan dažādi viedokļi par mūsu skolu, tādēļ gribu izteikt arī savas domas šajā jautājumā.

Mums šajā mācību gadā ir izcili panākumi mācību darbā (rajona mācību priekšmetu olimpiādēs), rit interesanta un daudzveidīga ārpusstundu kultūras un sporta dzīve. Ar labiem panākumiem aktīvi piedalāmies dažādos rajonā rīkotajos pasākumos. Mums ir laba mat. tehniskā bāze (izņemot sporta zāli) u.t.t. Viss notiek... Tomēr sabiedrībā nostāja pret skolu ir negatīva. Kāpēc?

Šajā m. g. skolas darbs tika sīki izvērtēts – akreditācija, direktora atestācija. Skolas darba organizācija un vadības darbs guva augstu novērtējumu, tomēr sabiedrībā izskan viedoklis, ka skola strādā slikti. Kāpēc?

Ir viedoklis, ka katru gadu labākie skolēni pāriet mācīties uz citām, labākām (piem. Valmieras) skolām, tomēr mācību priekšmetu olimpiāžu rezultāti nepasliktinās. Šogad tie ir pat uzlabojušies. Tradicionāli, gadu no gada, mēs esam vadošo pamatskolu skaitā mācību gada noslēgumā. Vai tas liecina par neizsmeļamām mūsu skolēnu potenciālajām iespējām? Varbūt tā ir skolotāju augstā profesionalitāte (arī tā ir taisnība)?

Sarunās ar labāko Valmieras ģimnāziju direktoriem dzirdam labas atsauksmes par mūsu absolventu sagatavotības līmeni.

Izskan runas, ka mums ir problēmas ar audzināšanas darbu. Par to liecinot mūsu skolēnu uzvedība autobusos, diskotēkās, sabiedrībā utt. Vai tā ir tikai skolas problēma? Vai sabiedrība var būt skolas spogulis? Var būt tomēr loģiskāk skan, ka skola ir sabiedrības un ģimeņu spogulis. Šie jēdzieni ir tik cieši saistīti, ka atraut tos nevar. Kādas ir ģimenes, tāda ir sabiedrība un skola. Tie visi ir mūsu bērni. Nenoniecīsim pašus sevi.

Reizi nedēļā katrā klasē ir audzināšanas stunda. Neesmu novērojis, ka šajās stundās vai citās tiktu mācīts kliegt, sist, lauzt, demolēt, lamāties, spļaut, pipēt, zagāt, melot, apzīmēt autobusa pieturas būdiņu ar rupjiem vārdiem utt. Protams, šādas tendences ir konstatētas un mēs dažādās sarunās cenšamies par tām runāt. Pamatā ar pārliecinātību. Tomēr bez vecāku atbalsta mēs šīs problēmas atrisināt nevarēsim.

Par diskotēkām. Dzirdami pārmēti par skolēnu uzvedību kultūras nama organizētajās nakts diskotēkās (sākas pēc pl. 22.00). Mūsu skolas organizētie pasākumi beidzas ne vēlāk kā pl. 23.00.

Mēs iesakam šo skolas iekšējās kārtības punktu ievērot. Nekad neesam aģitējuši skolēnus piedalīties nakts pasākumos, taču aizliegt to nevaram. Tas var notikt tikai ar vecāku atļauju.

Sarūgtina arī nelielā atsaucība pret tieši vecākiem organizētajiem pasākumiem – pilnsapulcēm, vecāku vakariem (paldies visiem, kas tomēr atnāca) utt. Ikdienā mums biežāk nākas tikties ar tiem vecākiem, kuru bērniem ir mācību, vai citas grūtības. Tādējādi daļai vecāku izpaliek sarunas, domu apmaiņa, tieša informācija. Līdz ar to notiek pārpratumi, veidojas nezināšana utt. Kam tas ir izdevīgi? Cieš bērni. Tādēļ aicinu uz tikšanos skolā ik vienu.

Mēs cenšamies veidoties par sabiedrībai atvērtu, demokrātisku skolu. Apzināmies, ka demokrātija ir augsta atbildības sajūta, nevis visatļautība. Diemžēl ne visi tam ir gatavi. Tomēr mēs negribam atgriezties pie totalitārisma, kas balstīts uz bailēm. Tas nav viegli, tomēr ceram uz sapratni.

Ar cieņu pret visiem,
arī citādi domājošiem
skolas direktors
Girts Grava

Šogad veiksmīgākie rajona olimpiādēs bijuši 9. klases skolēni Dace Doķe un Oskars Pūrmalis un 8. klases skolniece Iveta Gaile.

❖ Kā gatavojāties olimpiādēm?

Oskars: Galvenokārt patstāvīgi. Pirms katras olimpiādes apmēram nedēļu. Ģeogrāfijā daudz palīdzēja tas, ka piedalījos Jauno Ģeogrāfu skolas nodarbībās, kurās LU Ģeogrāfijas fakultātes studentu vadībā, regulāri notiek konkursi par kādu ģeogrāfisku tēmu, dalībnieki sabrauc no Valmieras, Limbažu, Valkas rajoniem,

konkurence liela. Ģeogrāfija ir arī mans mīļākais mācību priekšmets.

Dace: Arī es olimpiādēm gatavojos galvenokārt pati. Daudz lasīju papildliteratūru.

Iveta: Man ļoti palīdzēja pārrunas ar ekonomikas skolotāju D. Oliņu, protams, bija arī mājās veicamie uzdevumi. Ekonomiku es uzskatu par ļoti noderīgu un interesantu mācību priekšmetu.

❖ Ko jums dod piedalīšanās mācību priekšmetu olimpiādēs?

Iveta: Es noteikti esmu daudz vairāk iemācījusies.

Dace: Jā, patreiz zināšanu ir vairāk nekā stundās iegūtās. Gatavojoties izlasīju daudz sarežģītu un grūtu lietu, bet olimpiādē uzdevumi likās diezgan vienkārši, šķiet, ka kontroldarbi skolā reizēm ir grūtāki.

Oskars: Šī bija laba iespēja sevi parādīt. Patiesībā pie olimpiāžu «atmosfēras» esmu pieradis un vairs pat «lampu drudzis» nav.

Dace: 9. klases skolēniem, kuriem ir labi rezultāti rajona olimpiādēs, ir zināmas priekšrocības iestājoties vidusskolās.

❖ Pēc lielās mācīšanās varat nedaudz atpūsties...

Iveta. Man patīk iet ārā vai lasīt grāmatas.

Dace: Lielu daļu brīvā laika aizņem klavierspēles mācīšanās. Patīk spēlēt volejbolu.

Oskars: Patreiz vēl brīvā laika nav, bet kad būs – labprāt braukāšos ar velosipēdu vai spēlēšu sporta spēles.

Lai devītajiem veicas eksāmenos un Iveta veiksmīgi pabeidz mācību gadu!

Skolotāja Indra Goba

Skolēnu rezultāti mācību priekšmetu olimpiādēs

Ziema un pavasaris skolā ir ne tikai visaktīvākais mācību periods, bet arī olimpiāžu un konkursu laiks.

Olimpiādes mācību priekšmetos tiek organizētas, pirmkārt, ar mērķi attīstīt skolēnu patstāvību zināšanu apguvē, to pielietošanu nestandarta situācijā un, otrkārt, veicināt skolēnu un skolotāju ieinteresētību mācību pilnveidē, zināšanu plašākā un pamatīgākā apguvē, kā arī skolas prestiža celšanā.

Mūsu skolēni ir piedalījušies visās rajona rīkotajās mācību priekšmetu olimpiādēs. Ir prieks par skolēnu sasniegtajiem rezultātiem:

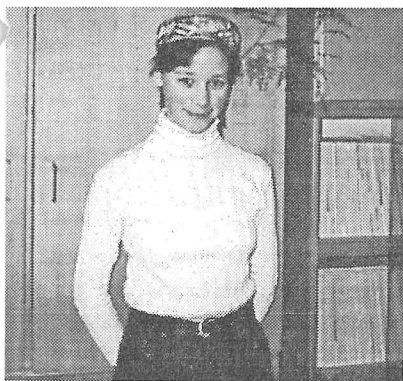
1. vieta	Dace Doķe Iveta Gaile Ilgvars Skračs	bioloģija (sk. Pincere) ekonomikā (sk. Oliņa) sākumskolas kombinētā (sk. Lapers)
----------	--	---

2. vieta	Oskars Purmalis Dace Doķe	ķīmija (sk. Pincere) ģeogrāfija (sk. Oliņa)
3. vieta	Liene Bankava Liene Bankava Kristīne Liepiņa 7. kl.	matemātika (sk. Krieva) latviešu valoda (sk. Saliņa) latviešu valoda (sk. Birzkope)
	Oskars Purmalis	ģeogrāfija (sk. Oliņa)

Atzinību saņēmuši: Zane Galdiņa – ģeogrāfija – (sk. Oliņa)
8. kl. komanda: Iveta Gaile, Zane Galdiņa, Kristīne Kaufelde,
Lauris Vadmalīšs, Vitālijs Jermacāns par piedalīšanos Krievu valodas pasākumā, kas veltīts Puškina 200. jubilejai.

Mācību pārzine *Dina Oliņa*

*No iešanas es pazinu,
Kura laba mātes meita.
Lēni, lēni durvis vēra,
Mīļi sauca māmuliņu.
(L. t. dz.)*

Dažiem 7.a klases skolēniem marts
«uzdāvināja» skaistu dienu...
Bijām liecinieki brīdī, kad mūsu
klases skolniece
Elina Brice ieguva titulu
«Mazā zeltene».

Šis pasākums notika Rubenes pamatskolā un bija interesants ne tikai «zeltenēm», bet arī mums – skatītājiem. Vērojām vēl astoņu meiteņu zināšanas un priekšnesumus.

No sirds varējām priecāties par Elīnas iegūto godalgu «čaklākā rokdarbniece», par brīnišķīgo dejas soli, kurā viņu vadīja Lauris Bērziņš. Starp pārējo meiteņu priekšnesumiem, kuros dzirdējām dzeju un prozu, izskanēja Elīnas klavierspēle.

Žūrija to visu bija novērtējusi un, nosaucot «Zeltenes» titula īpašnieci, atskanēja vārds – Elina. Neapraktams bija Elīnas un mūsu, līdzjutēju, prieks.

Šajā dienā viss šķita tik skaisti un vienkārši. Taču, esot kopā ar Elīnu ikdienā, redzējām tās pūles, to uztraukumu, lai līdz tādām skaistām mirklīm nonāktu. Iemācīties spēlēt kalvīeres, izaust gobelēnu nevar vienā dienā. Ir vajadzīgs darbs, pacietība un interese. Elīnai tās ir. Viņa netur «svēci zem pūras». Savu prasmī, kopā ar klasesbiedrenēm, izpauž arī skolā, veidojot skaistus floristikas darbus.

Vēlreiz sveicu Elīnu un viņas vecākus!

Elīnas audzinātāja
Ināra Krieva

AIZBILDNĪBA

Saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 177. pantu vecāki ir savu nepilngadīgo bērnu dabiskie aizbildņi līdz bērna pilngadības sasniegšanai. Taču nereti gadās situācijas, kad nepilngadīgie bērni dažādu iemeslu dēļ ir palikuši bez vecāku gādības:

- ar pagasttiesas vai bāriņtiesas lēmumu pārtraukta vai izbeigta vecāku vara,

- abi vecāki miruši,
- bērni ir pamesti,
- ja bērns ir atradenis,
- ja vecāki atrodas apcietinājumā,
- ilgstoša vecāku saslimšana, kuras rezultātā viņi nespēj rūpēties par saviem bērniem u. tml.

Visos šajos gadījumos pagasttiesas uzdevums ir nekavējoties iecelt bērniem aizbildņus. Ir nācies sastapties ar situāciju, kad vecāki vienkārši negrib rūpēties par saviem bērniem un bērni aug pie vecvecākiem un vecmāmiņas lūdz iecelt viņas par aizbildņiem saviem mazbērniem, jo trūkst līdzekļu mazbērnu uzturēšanai. Šādos

gadījumos aizbildnībai nav pamata, jo ģimenes sociālie apstākļi nav iemesls aizbildnības nodibināšanai, pie kam CL 179. pants nosaka, ka, ja bērna vecāki nevar vai nespēj nodrošināt savus bērnus, šis pienākums gulstas uz vecvecākiem. Arī atteikties no sava bērna mātei nav tiesību.

Pagasttiesa aizbildni iecel arī tādos gadījumos, kad vecāki vai aizbildņi noslēdž kādus tiesiskus darījumus ar nepilngadīgiem bērniem vai aizbildņiem radies tiesā izskatāms strīds ar aizbildstamo, kā arī gadījumos, kad miris viens no vecākiem, bet otrs dodas jaunā laulībā. Šie ir gadījumi, kad notiek dažādi mantas dāvinājumi vai nepilngadīgā mantas izdalīšana un tās pārvaldīšana.

Ja bērnam ir iecelts aizbildnis, pagasttiesa veic aizbildņa darbības uzraudzību, tas nozīmē, ka bērni tiek apsekoti viņu dzīvesvietās (arī bērnunamos) un aizbildņiem katru gadu jāsniedz norēķins par aizbildstamā mantas pārvaldīšanu (ja tāda ir). Ja pagast-

tiesa konstatē aizbildņa rīcībā darbības, kas kaitē aizbildstamajam, aizbildni atceļ no aizbildņa pienākumu pildīšanas un iecel jaunu aizbildni vai, ja tas nav iespējams, ievieto bērnu bērnunamā.

Pagasttiesa lemj arī par aizbildnības izbeigšanu Civillikuma 339. – 341. pantā paredzētajos gadījumos.

Tuvojas vasara – skolēnu brīvlaiks. Arī no mūsu pagasta ir bērni, kuru mājvieta šobrīd ir bērnunams «Pārgauja». Gribu aicināt pagasta iedzīvotājus vismaz brīvlaikā sniegt atbalstu šiem bērniem. Varbūt kādam ir iespēja uzņemt uz laiku kādu bērnu savā ģimenē. Šie bērni var būt arī lieliski palīgi vasaras darbos. Protams tā ir arī liela atbildība. Ja kādā ģimenē esat apsvēruši šādu iespēju, varat griezties Pagasttiesā vai konkrētajā bērnu mācību un audzināšanas iestādē, lai vienotos par bērna uzņemšanas kārtību un noteikumiem.

Indra Murniece
pagasttiesas priekšsēdētāja

MEŽSAIMNIECĪBA

Ir pagājusi garā ziema un iestāties ilgi gaidītais pavasaris, kas straujiem soļiem pāri pļavām un mežiem ar katru brīdi tuvinot mūs pavasara sējas laikam. Sarosījušies ir ne tikai putniņi un dzīvnieciņi, bet arī mežsaimnieki, kuriem pirmajiem sāksies šis brīnišķīgais dabas atmodas laiks.

Šogad visā mežniecības teritorijā plānots apsēt un apstādīt vairāk kā 100 ha meža platību. Šim mērķim paredzēts izlietot 92,5 tūkstošus priedes sējeņu un 4,2 kilogramus priežu sēklas. Sakarā ar pagājušā gada slapjajiem laika apstākļiem Valmieras

stādaudzētavā, kā arī citās Latvijas stādaudzētavās ir izslicis egles stādām-materiāls, tādēļ praktiski egļu stādi nebūs nopērkami. Šajā sakarā paniku celt nevajadzētu un kopējiem spēkiem mēģināsim šo problēmu atrisināt stādot egļu mežņus. Ja Jums piederošajā mežā šo pavasar ir jāierīko egles kultūra, Jums pirmkārt jāgriežas pie sava mežsarga, kas koordinēs egles stādām-materiāla iegūšanas vietas, kā arī pirmapstrādi.

Vadoties no pagājušā gada pieredzes, šogad gribu ieteikt visiem mežu īpašniekiem, stādāmo materiālu

pirms stādišanas vai nu mērcēt vai miglot ar insekticīdu «Fastac», kurš pagājušogad pierādīja savas spējas un priekšrocības attiecībā pret citiem augu aizsardzības līdzekļiem.

Par priedes stādām-materiālu iegūvi runājot, to varēs iegādāties Valmieras stādaudzētavā. Aptuvenā cena par vienu tūkstoši priežu sējeņu Ls 15,-

Galvenais ko gribu piebilst, nekad, neko nedariet «uz savu galvu», tam domāti mežsargi, kas izskaidros, kas un kā jādara, lai sasniegtu maksimālu efektu.

V.Goba – mežsargs

Medību sezona beigusies

Nu jau droši var teikt, ka ir noslēgusies kārtējā medību sezona. Cik veiksmīga vai neveiksmīga tā bijusi, jāspriež pašiem medniekiem, kas aktīvi visu sezonu piedalījušies medībās un var novērtēt stāvokli mežā.

Nav noslēpums, ka lielos vairumos pēdējos gados ir savairojušās lapsas, kas ir biežākās dzīvnieku trakumsērgas pārnēsētāji, tādēļ iepriekšējā sezonā sagādājot galvassāpes ne tikai medniekiem, bet arī apkārtējiem iedzīvotājiem. Tādēļ sadarbojoties mežniecībai ar mednieku kolektīviem tika organizētas lapsu medības, kā arī mežā izliktas prettrakumsērgas vakcīnas.

Trakumsērgas laikā, kuras uzliesmojums ilga gandrīz lielāko medību sezonas daļu, mežā varēja medīt tikai plēsīgos meža dzīvniekus, kā arī klejojošos suņus un kaķus. Uz doto brīdi vēl nav apkopotu dati par šo dzīvnieku nomedīšanu, bet var teikt, ka veiktie pasākumi ir devuši rezultātus, jo pēc vakcinācijas uzsākšanas nav reģistrēts neviens trakumsērgas gadījums.

Pārejot no siko meža dzīvnieku problēmām pie vidējiem un lieliem meža dzīvniekiem, kuru nomedīšana ir limitēta, tāpat stingri noteikts nomedīšanas skaits. Salīdzinot ar pagājušo gadu šo dzīvnieku skaits mežā sācis nedaudz pieaugt, kas vairāk

attiecināms uz aļņiem un stirnām, bet meža cūkas saglabājušās iepriekšējā gada līmenī.

Tāpat aizvadītajā medību sezonā ir nomedīti pieci pieauguši aļņi un divi aļņu teļi, kas ir 20% no uzskaitītajiem, 5 pieaugušas stirnas 4% no uzskaitītā, 10 pieaugušas meža cūkas un 3 sivēni, kas ir 14% no uzskaitītā daudzuma. Tāpat nomedīti 7 bebbri (bebru medības beidzas 31. martā tādēļ precīzus skaitļus varēs nosaukt tikai pēc šā datuma). Un no nelimitētiem meža dzīvniekiem 5 vilki un viens lūsis, par ko jau rakstījām iepriekšējos šīs avīzes numuros.

V. Goba mežsargs

MEDICĪNA

Rencēnu ambulances – doktorāta kolektīvs apsveic visus pagasta iedzīvotājus ar pavasara iestāšanos un novēl visiem stipru veselību un izturību grūtajos pavasara darbos.

Mūsu aktuālākais temats – pierakstīšanās pie ģimenes ārsta.

Ar aprīļa mēnesi Rencēnu doktorātā savu praksi apsolījis atsākt dakters

Drikāns Andris. Lūdzam visus, kas vēl nav aizpildījuši savas pierakstu anketas, to izdarīt aprīlī, maijā mēnešos. Ja pieraksts izdarīts pie kāda cita ārsta un tomēr ir vēlēšanās atgriezties Rencēnu doktorātā apkalpē, tad jāaizpilda jauna anketa. Ja ir izdotas Ziemeļaustrumu Slimokases dalībnieka kartes, tad kopā ar jauno anketu tās atnest uz ambulanci, lai atdotu slimo kasē. Anketas var dabūt ambulancē, aptiekā. Vēl piebilde. Ja nav dalībnieka karte uz jaunās anketas malas ar zīmuli uzrakstīt pie kāda ārsta esiet bijis reģistrējies.

Difterija jau nav pazudusi – vēl joprojām ir augsta saslimstība un ir arī nāves gadījumi. Nepakļausim sevi briesmām, potēsimies. Kas nav uzsākuši potēties – uzsāksim, kas iesākuši pabeigsim pilnu kursu.

Aprīlis, maijs ir mēneši, kad vēl var paspēt izpotēties pret ērcu encefalītu ar austriešu vakcinu, kuras cena Ls 7.30 un piesakāma Rencēnu ambulancē.

Mēs ļoti ceram uz jūsu visu atsaucību. Par turpmākām pārmaiņām doktorātā ziņosim atkal nākošo reizi.

Med-feldšere Rasma Vītola

KULTŪRAS DZĪVE

Klāt jau ir pavasaris, tādēļ jāsāk domāt par vismazākajiem mūsu pašdarbniekiem – bērniem. Vistuvākais no šāda veida pasākumiem Rencēnu pagastā ir bērnu vokālais konkurss «Čālis '99», kas notiks **10. aprīlī**. Sākums plkst. 13.00.

17. aprīlī pašdarbnieku koncerts «Preti pavasarim».

Koncertēs arī viesu kolektīvi, jo katram kolektīvam ir iespēja uzaicināt draugus. Šajā pasākumā iespējams uzstāsies arī jaundibinātais vīru ansamblis.

25. aprīlī, svētdienas dienā, tāpat kā rudenī pašā Rencēnu centrā būs «Jurgā tirgus». Arī šoreiz parūpēsimies par interesantām izdarībām.

Maija mēnesī ir mīļi svētki «Mātes diena». Domājam, ka bērni vēl nebūs tik gaisīgi un vēl nāks uz kultūras namu, lai varētu sagatavot atbilstošu repertuāru koncertam.

Jūnija sākumā paredzēta **balle par godu apsējībām**.

Mīļi visus gaidīsim mūsu pasākumos!

Paziņojums

Cie. VECĀKI!

Jūlija mēnesī tiks rīkoti bērnības svētki. Lūdzam bērnus pieteikt jau savlaicīgi kultūras namā,

Informācija pa telef. 59331.

Kultūras nama darbinieki

Sieviešu vokālais ansamblis «NOSKAŅA»

Rencēnu k/n tāpat kā visi kolektīvi, darbojas arī sieviešu vokālais ansamblis «Noskaņa». Kolektīvs esam neliels, toties atbilda lielāka, dziedot dziesmas. Ansamblis katru gadu piedalās dažādos kultūras nama pasākumos, draudzības koncertos Ēvelē, kā arī vokālo ansambļu skatēs. Rudens pusē ansamblim apritēs 25 gadi, kopš to vadu.

Pa šiem gadiem ir bijušas daudz un dažādas dziedātājas. Vienas ar ļoti skaitām balsīm, otras, kas var dziedāt līdz, bet trešās, kas nevar balsi noturēt. Tad nu «gāja» ar to dziedāšanu, kā nu kuro reizi. Pedējos gados ansamblī dzied dziedātājas ar augstu atbildības sajūtu, un tad jau arī ir panākumi. Tā 1997. gada, kad pēc ilga pārtraukuma atsākās ansambļu skates rajonā, ieguvām 1. vietu un piedalījāmies zonas skatē Cēsīs. Šogad rajona skatē arī

ieguvām 1. vietu un piedalījāmies zonas skatē Valkā. Atsākot sezonu, mainījās ansambļa dalībnieku sastāvs, un jaunajam sastāvam gatavošanās laiks līdz skatei bija ļoti īss, tādēļ sasniegums bija īpašs pārdzīvojums katrai dalībniecei.

Šobrīd ansamblī dzied Iveta Ješkina, Ināra Zingele, Daiga Krieva, Regina Biviņa un Vineta Hāna, visas viņas ir saprotošas un atsaucīgas. Tuvojoties kārtējam pašdarbnieku vakaram, gribu mīļu paldies teikt visām dziedātājām, vēlēt labu veselību un palikt uzticīgām dziesmai.

Paldies Brigītai Kokumai par dziesmu kuplināšanu ar klavierspēli!

Paldies saku viņu ģimenēm par atbalstu.

Liksmus pašdarbnieku svētkus un veiksmi ikdienas solī!

Maija Maļikena – skolotāja, ansambļa «Noskaņa» vadītāja

RAKSTA "RENCĒNU ZIŅU" LASĪTĀJI

Foto: M. Ārgale Rencēnos

1930. – 1941. g. rencēniešu fotogrāfe nelielā būdīnā pie upītes Rencēnos. 1944. g. septembrī kauju laikā nodega aptieka, veikals un ēkas šini ceļa pusē Rencēnos, liekas, arī foto būdīna. Aiziet šis gadsimts, mēs meklējam senču rakstus baznīcas grāmatās, tādēļ domāju der atstāt kādu rindīnu par fotogrāfijām no šī laika. Šīs bildes ir tā vērtas.

Atceros fotogrāfi M. Ārgali, neliela auguma, ar zēngalviņu, enerģisku. Ķīlos viņa ieradās ar vīriešu velosipēdu. Pie rāmja piestiprināts statīvs, uz stūres portfelis.

Katru jauno kuļmašīnu pirms izvadišanas no darbnīcas Ķīlos fotogrāfe kopā ar jauno īpašnieku (pircēju) un kuļmašīnas iemēģinātājiem, arī ar mums pašiem zeļļiem. No Bēršiem vai Mūsīņām atveda veltumu labību, mašīnas tika palaistas, regulētas, pārbaudītas. Pēc tam M. Ārgale norīkoja fotogrāfējam, nostādīja statīvu, pabāza galvu zem melnā lakata, parāva lentīti.

Tagad skatos šīs vecās bildes un sekoju laika gaitai Ķīlos. Kuļmašīnas ir gandrīz vienādas, arī dampji, kas viņas aizvelk, bet mainās Ķīļu ēkas. Vecā dzirnavu māja ar skaidu jumtu pēc lielās degšanas 1937. g. ir pārbūvēta. Nu ir lieli logi, šifera jumts, kas ir vēl tagad 1999. gadā. Jaunās dzīvojamās mājas vietā, ko izbūvēja 1934. g., ir bijis kāpostu lauks. Visvairāk maināties mēs 3 bērni. Vecās bildēs esam 3 ķipāri, tad jau esmu jaunkundze, brālī – pusaudži. Tēvs un māte arvien pašpārliecinātāki. Zeļļi sejas maz mainās, tikai viņu ir vairāk.

Sos foto pārsteidz kvalitāte, sikumu saskatāmība. Tolaik Ķīļu darbnīca bija apkrauta dzelžiem. Tos gandrīz katru var saskatīt gluži kā Līvijas Endzelīnas gleznās, kur viņa sazīmējusi ēveļu skaidas, vai grāmatu lapas. (Līvijas māte Marta Grimma, dzejniece un skolotāja, arī raudzījies bērnu dienās caur Rencēnu lielo mežu pirms izgāja lielā pasaulē).

Kur tad daudzās ģimenes fotogrāfijas ar uzrakstu M. Ārgale Rencēnos K. Kristības, Marseskupos, Košķolās, Rencēnu skolas izlaidumu bildes.

Vispriecīgāk skatos Maldas Lūses (Pommeres) 1938. g. kristību bildēs Marseskupos. Te ir Maldas tēva Valtera Pommera radi no Labrenčiem, Mašām un mātes Emmas Muzikantes radi. Te ir mani un Ligitas (mēs abas pašā priekšā) māsiņas un brālēni. Bildes vidū Maldīna grosītes klēpi, tēvs un māte. Aizmugurē stāv stalts virsniēks ar visām virsniēka lentēm uz pleca Alberts Ameriks ar kundzi Austru, kas ir kristmāte.

Sīki vaibstus saskatu savos skolotājos Sauļuskolā, pārzinī Penča kungā un Sarjas jaunkundzē.

Es nesūdzos arī šodien fotogrāfijas krājas. Moderni ir fotoaparāti, tomēr gribētos gan ka Rencēnos būtu atkal savs fotogrāfs.

Maiga Vucēna

Kāpēc gan mums nevarētu būt arī savs skārnis kā agrākos pirmskara laikos, nebūtu jābrauc pēc gaļas uz Valmieru, Rūjienu vai Rīgu, arī beķereja Rencēnos nebūtu slikta. Būtu svaiga maizīte. Nebūtu slikti, ja būtu savi ceļu meistari, kas var salabot pagasta ceļus un nožāgēt bistamos kokus ceļmalās.

Pārdomas...

Gadu gaitā, kopā ar dažāda ranga cilvēkiem, esmu analizējis saimniecisko darbību pagastā, rajonā un republikā.

Izteikšu savas domas par Rencēnu pagastu. Tāpat kā visā Latvijā, arī mūsu pagastā lauksaimniecības problēmas neiet secen. Kas pie tā vainīgs? Gandrīz pēc 10 gadiem, it kā brīvā valstī vajadzētu redzēt manāmu augšupeju ražošanā, jo bez ražošanas gan neviena valsts nav «uzplaukusi». Nestrādās cilvēki laukos un pilsētās rūpniecības uzņēmumos – uz priekšu netiks. Nabadzība gandrīz uz katra soļa. Rencēnu ciemats tāds pats kā pirms 10 gadiem – neviena jauna ēka, ceļi bedraini, daudzi bijušo saimniecību ražošanas objekti sagrauti, izdemolēti. Tas viss noticis bez kara. Pie valdības, lielākoties, visi tie paši cilvēki, kuri

strādāja vadošos amatos pirms 10–20 gadiem, kā es saku – padomju augstskolu produkts.

Vai tas ir apzināti tā novests vai nemākulības rezultāts?

Tā Rencēnu skolai piebūves pamati ielikti, pēc zināma laika izcelti un aizbērti. Droši vien tāds gadījums vienīgais valstī. Kāds saimnieks?

Esmu bieži atgādinājis par sporta zāli, vismaz lai jaunatnei būtu zināmas perspektīvas. Nav ražošana, varbūt sportā var tikt pie zināmas nodarbošanās, ja ir uzņēmība un gribasspēks, tas ir darbs ar normālu algu. Kā piemērs mūsu Jānis Skrastiņš – tagad ASV bobsleja treneris. Arī brāļi Traubergi paša slavas sākumā. Latvija, kā redzat, tāda iesildīšanās vien ir tālākajam. No pagasta valdības puses nav darīts nekas, lai veicinātu jauntnes izaugsmi un vēlmi atgriezties dzimtajā

pagastā. Beidzamos gados pat nevar atļauties samaksāt dalības maksu rajona ziemas sporta sacensībām starp pagastiem. No pagasta budžeta sportam nekas. Ko tad atstāsim aiz sevis?

Arī par patriotisko darbību nekādas iniciatīvas 25. martā, dienā, kad no Rencēnu pagasta 35 saimniecībām tika aizvesti 109 cilvēki, nekādas atceres.

Jāaudzina bērniem un jaunatnei cieņa pret savu dzimto māju, pagastu, rajonu, tad izveidosies saliedēta, loģiski domājoša tauta. Tam visam vajag saimnieku ar saimniecisku un nacionālu domāšanu, enerģiju un izdomu.

Tādēļ aicinu tēvus un mātes ar saviem bērniem domāt un strādāt, strādāt un domāt, tad būsīm atzīti zem šīs saules.

Priecīgas un pavasarīgas Lieldienas!

Harijs Oliņš

SVEICAM JUBILĀRUS APRĪLĪ – MAIJĀ

50 gadi

Lērme Ruta – 03.05.
Ozola Rasma – 12.04.
Sluckis Vitālijs – 12.04.
Brants Andrejs – 16.05.
Klaucāne Valentina – 25.04.

60 gadi

Gavare Ausma – 11.04.
Būrija Anna – 12.05.
Paiders Juris – 13.04.
Vēveris Monvīds – 24.05.

65 gadi

Slics Arvīds – 02.05.
Teteris Indulis – 24.05.

70 gadi

Voss Aina – 07.05.
Kubuliņa Aina – 16.04.
Ješkina Laima – 24.04.
Celmiņš Vilis – 30.04.
Ratnieks Imants – 30.05.

75 gadi

Bērziņa Rita – 01.04.
Iga Jānis – 20.04.
Lapsiņa Mirdza – 21.04.
Gabranova Jadviga – 26.05.

80 gadi

Kondratjevs Jēkabs – 04.04.
Medne Marianna – 12.04.
Skrastiņa Vallija – 14.05.

85 gadi

Ošs Anna – 03.05.

Aicinam visus pagasta iedzīvotājus rakstīt RENCĒNU ZIŅĀM par Jums nozīmīgiem jautājumiem. Gaidam atsauksmes par publicētajiem materiāliem un ierosinājumus turpmākiem avīzītes numuriem.

Katrs no Jums, piezvanot pa telef. 42-275, vai uzrakstot, bez maksas var ievietot jebkura veida un satura informāciju, apsveikumus, paziņojumus, sludinājumus.

Mūsu avīzītei – aprīlī – gada jubileja. Apsveicam!

Rencēnu pašvaldība

SLUDINĀJUMI

Maina LB šķirnes telīti
(dzim. 29.03.99.) pret bullīti.
Interesēties pa telef. 59-244.

Pagaidām, finansiālu apstākļu dēļ,
RENCĒNU ZIŅAS
neiznāks lielākā metienā
kā 500 eksemplāru.

K. Sedvalds

Izdevējs – Rencēnu pagasts. Atbildīgā – Anna Āboliņa, tel. 42-275
Salikta un iespiesta SIA «Lapa» Valmieras tipogrāfijā, Valmierā, A. Upīša ielā 7. Pasūtījuma Nr. 302 Tirāža 500.